

ОБРАЗАЦ ЗА ПИСАЊЕ ИЗВЕШТАЈА О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
-обавезна садржина-
“Одлучивање у условима повећаног ризика”, кандидата Славише Аћимовића МА

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију
Одлука бр. 4711 од 16.11.2022. год., Наставно-научно веће Факултета за примењени менаџмент, економију и финансије, Београд, Универзитет Привредна академија у Новом Саду
2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:
 - 1) **Проф. др Оливер Момчиловић, ванредни професор**, уже научне области Општи менаџмент од 24.02.2021. године, Факултет за примењени менаџмент, економију и финансије, Универзитет Привредна академија у Новом Саду, у својству председника Комисије;
 - 2) **Проф. др Миодраг Брзаковић, редовни професор**, уже научне области Општи менаџмент и Информатика од 27.02.2018. године, Факултет за примењени менаџмент, економију и финансије у Београду, Универзитет Привредна академија у Новом Саду, у својству ментора;
 - 3) **Проф. др Дарјан Карабашевић, ванредни професор**, уже научне области Општи менаџмент и Информатика од 27.02.2020. године, Факултет за примењени менаџмент, економију и финансије, Универзитет Привредна академија у Новом Саду, у својству члана;
 - 4) **Проф. др Александра Федајев, ванредни професор**, уже научне области Економија, од 01.12.2020. године, Технички факултет у Бору, Универзитет у Београду, у својству члана;
 - 5) **Доц. др Светлана Марковић, доцент**, уже научна област Право од 28.12.2021. године, Факултет за примењени менаџмент, економију и финансије у Београду, Универзитет Привредна академија у Новом Саду – у својству члана.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Име, име једног родитеља, презиме:
Славиша, Витомир, Аћимовић
2. Датум рођења, општина, Република:
11.06.1986., Љубовија, Република Србија

3. Датум одбране, место и назив мастер тезе:

13.06.2014., Универзитет Привредна академија у Новом Саду, Факултет за примењени менаџмент, економију и финансије, „Модел за оцену квалитета сложених техничких система“

4. Научна област из које је стечено академско звање мастера:

Менаџмент и бизнис

5. Радно искуство:

2010. – 2011. - налази се на служби у 15. тенковском батаљону у Сремској Митровици.

2011. – данас - ради у Гарди у 25. батаљону војне полиције тренутно на позицији командира чете.

6. Публиковани радови по категоријама:

Рад у истакнутом часопису националног значаја – М51:

-**Аџимовић, S.** (2021). The crisis answer system of the flood economic damage decrease. *Економија: теорија и пракса*, 14(1), 42-53.

Рад у истакнутом националном часопису – М52:

-**Marković-Blagojević, M., Аџимовић, S., & Karavelić, D.** (2017). Influence of information and communication technologies on improving competencies and skills of teaching staff. *Економија: теорија и пракса*, 10(2), 52-65.

Саопштење са међународног скупа штампано у целини – М33:

-**Аћимовић, С.,** Радуловић, Ј. (2015). Иновације у организацији. Међународно – научно стручна конференција „Иновације у функцији развоја привреде“, Београд, 10.12.2015, зборник радова, стр. 260-267, ISBN 978-86-84531-22-5.

III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

ОДЛУЧИВАЊЕ У УСЛОВИМА ПОВЕЋАНОГ РИЗИКА

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

Навести кратак садржај са знаком броја страна поглавља, слика, шема, графикона и сл.

Докторска дисертација садржи укупно 174 странице. Списак коришћене литературе броји 132 библиографских јединица.

Докторска дисертација садржи следећа поглавља:

Увод од 18 до 21 стране.

1. **Методологија истраживања** од 22 до 30 стране.

2. **Менаџмент пословним ризиком** од 31 до 41 стране.

3. **Концепт кризе и кризног менаџмента** од 42 до 46 стране.
4. **Стандарди за управљање ризиком** од 47 до 61 стране.
5. **Одлучивање – технике и методе** од 62 до 79 стране.
6. **Емпиријско истраживање са анализом и оценом резултата** од 80 до 147 стране.
Закључак од 148 до 150 стране.
Литература од 151 до 156 стране.
Прилози од 157 до 173 стране.
Биографија кандидата од 174 до 174 стране.

Докторска дисертација садржи: 8 поглавља са литературом и прилозима, 73 табеле, 120 слика и 6 прилога, чиме је разматрање ове сложене проблематике знатно обогаћено.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

Проучавање менаџерског одлучивања у повећаним неизвесностима пословних ризика и кризних ситуација, њихова појава и анализа у Републици Србији, на основу које се предвиђају и рангирају резултати и понашања испитаника на дефинисаном истраживачком узорку, јесте оно што чини ову дисертацију посебном. Свака животна - лична или пословна - друштвена одлука, садржи ризике. Управљање ризицима и кризом не може једно без другог, тесно су везани. Уочавање ризика изискује његово „максимално“ минимизирање. Кризни менаџмент смањује пословне ризике. Стога је у овој дисертацији посвећена пажња начину на који треба да се приступа самом ризику и одређивању односа према њему. Задатак и циљ докторске дисертације је да се докаже да се може остварити ефикасно пословање организација и у доба повећаног ризика и кризних ситуација, ако се правилно одлучује, поштују стандарди, врши континуално праћење пословног окружења и благовремено одговори на могуће наступајуће проблеме предвиђањем могућих решења. Fuzzy модели одлучивања су се показали као добри у степену слагања резултата у односу на пословне одлуке које доносе менаџери, а уједно су и разумљиви, применљиви и адекватни што се и показало у овој дисертацији.

Докторска дисертација под називом **“Одлучивање у условима повећаног ризика”** осим што даје осврт на досадашња истраживања везана за одлучивање и пословне ризике, кризе и кризне ситуације, квалитет кризног менаџмента, стандардима и мерама за спречавање ризика и криза, колективној и личној одговорности менаџера и менаџмента организација, као и на предложен Основни теоријски системски модел одлучивања коришћен за евалуацију Нивоа фактора који утичу на настанак и исход кризе и ризика на Ниво квалитета елемената кризног менаџмента, и на предложени Развијени теоријски системски модел одлучивања утицаја Нивоа пословних одлука, мера, колективне одговорности, личне одговорности и институција, на Ниво пословног ризика у организацијама, предлаже и нове вишекритеријумског одлучивања намењене управо овим евалуацијама: Fuzzy AHP, Fuzzy DEMATEL и Fuzzy TOPSIS.

Докторска дисертација састоји се из следећих елемената: апстракт на српском и енглеском језику, уводног разматрања, методолошког оквира, теоријског рада (са четири подпоглавља), емпиријског рада са анализом и разматрањем резултата (са два

подпоглавља), закључних разматрања, те коришћене литературе.

У Уводном делу истраживања: постављен је проблем, дефинисан је предмет, постављени су задаци и циљеви као и хипотезе. Представљене су методи и технике као и начини и индикатори истраживања, дати су очекивани научни и стручни доприноси истраживања.

Теоријски део истраживања - састоји се из четири под поглавља: Менаџмент пословним ризиком, Концепт кризе и кризног менаџмента, Стандарди за управљање ризиком и Одлучивање – технике и методе.

Прво теоријско подпоглавље носи назив „**Менаџмент пословним ризиком**“ и у њему се кроз два поглавља разматра појам и дефинисање пословних ризика, као и разматрања о ризицима и одлучивању у организацијама. Када дође до потенцијалне опасности да се нека вредност нечега изгуби то заправо представља ризик. У реалности реакције људи не прате претпоставке теорије економије, него да људи своје пословне одлуке доносе на основу доступних информација и сопствених приоритета (Morvan, & Jenkins, 2017). Нису сви негативни ефекти у предузећу сигурно и ризични, можда су то само негативне процене последица па је остварење ефеката неизвесно (Jalil, Ali & Ahmed, 2022). Циљ сваког менаџера је да пословне ризике квантификује да би могао да одреди ниво ризика и да са што мање улагања менталног напора изабере најмање ризичну пословну одлуку (Erol et al., 2022). У својој историји и развоју цивилизације настајали су разни проблеми и ситуације у човековом животу, али он је стално морао да се бави и процесом одлучивања (Litvaj, et al., 2022). Просечна одрасла особа доноси око 35.000 одлука сваког дана, а већина тих одлука се доноси несвесно, одлуке донете на радном месту могу имати велики утицај на доносиоце, од самог процеса доношења одлуке (укључујући исход одлуке, ефикасности одлуке и побољшања сопствених вештина), зависи доношење пословне одлука у организацијама (Daylamani-Zad et al., 2022). Избор једне алтернативе уједно значи и прихватање пословног ризика до одређеног нивоа (Pasman et al., 2022). За менаџера је сложен процес да изабере најбољу или најповољнију алтернативу код доношења пословних одлука, а он зависи од: броја могућих алтернатива, последица које могу изазвати његова одлука, вредности, таксативних чињеница које је узео у обзир приликом самог процеса доношења одлуке и примењених метода за одлучивање (Вученовић, Миловановић & Мишић, 2017). Различити доносиоци одлука могу донети различите пословне одлуке, јер се свако од њих разликује: како вреднује одлуке, како дефинише циљ, по различитим начинима и методама одлучивања (Ференчак, 2019).

Друго теоријско подпоглавље носи назив „**Концепт кризе и кризног менаџмента**“ и у њему је дат теоријски осврт на значају кризе и самог кризног менаџмента. Немогуће планирати кризе које не можете ни замислити, али зато скуп изненађујуће једноставних алата може да сруши менталне баријере – и помогне менаџерима да размишљају о незамисливом (Mitroff & Alpaslan, 2003). Криза се може догодити са мало или без упозорења, било где и у било које време (Santos & Lopes, 2021). Истраживачи верују да би психолошка, социополитичка и технолошко-структурна питања требало експлицитно размотрити и интегрисати за потребе изучавања и управљања организационом кризом, јер историја нема за све спремне одговоре, али има неке од њих и у неизвесним временима, све што може да помогне организацијама да би преживеле и напредују треба да буде добродошло (Cornuel et al. 2022). Криза је изузетно неповољан, врло често не предвидив, у

одређеном времену ограничен процес (Sawatzky, 2022). Доносиоци пословних одлука често немају довољно времена да анализирају тренутно дешавање или тренутну кризну ситуацију и нају најбоље могуће решење за отклањање (Oliveira, 2007), јер немају довољно увида, без обзира на одговорност коју носе са собом.

Треће теоријско подпоглавље носи назив „**Стандарди за управљање ризиком**“ и у њему је дат теоријски осврт на значај менаџмент система ризика и стандарда који се односе на управљање ризиком и кризама и кризним менаџментом, као што су: ISO 31000 и COVID SHILED. Најбитнија је идентификација пословног ризика, да би се њиме могло успешно управљати, а то утиче на планирање и развоја стратегије на нивоу организације. Свака организација би требало да сагледа сопствене ризике пре своје конкуренције. Таква организација може постати лидер у својој области привређивања, и проактивно ће моћи да се одазове на потребе окружења и тржишта. Добром и на време урађеном идентификацијом могући слабих тачка, који могу да повећају пословни ризик у организацији, мења корпоративну стратегију. Стандарди дефинишу ризике (Nešković, et al. 2020) као ефекте неизвесности на циљеве. Кључни захтеви када је у питању ревизија ISO 9001:2015 стандарда односе се према (Wiener, 2022) размишљању заснованом на ризику. Ризик је догађај који може да се деси у будућности у или ван организације, а утиче на степен негативно или позитивно корпоративних циљева (Тодоровић, 2020). ISO 31000 стандард Risk management (менаџмент ризиком – управљање ризиком) има доста велики обим, а чији је фокус на управљање пословним ризицима у некој организацији. Због природа пословних промена у добу глобализације и друштва знања пословни процеси често су доста брзи и захтевни, тако да менаџмент процеса управљања ризицима мора бити самоодржив. COVID SHILED стандард служи да најпре смањи пословне ризике тј. довођења до нежељених и непредвиђених ситуација како за организације тако и за потенцијалне потрошаче или купце неких производа или услуга, а затим да смањи негативан утицај пандемије и сличних околности на организације.

Четврто теоријско подпоглавље носи назив „**Одлучивање – технике и методе**“ и указује на развој процеса одлучивања, на предложене методе и њихову досадашњу примену. У овом подпоглављу изложена је теоријска основа: корелационе и регресионе анализе у процесима одлучивања и Fuzzy модела одлучивања у кризама (Fuzzy AHP, Fuzzy DEMATEL и Fuzzy TOPSIS).

Један од главних елемената менаџерисања и један од најбитнијих процеса јесте „одлучивање“. Одлучивање је и мисаони процес и представља след одређених фаза: разумевање проблема, анализа и тражење решења и провера резултата добијених одређеним решењима. Пословно одлучивање је развијено као део операционих истраживања у циљу креирања математичких алата усмерених на пружање подршке субјективној евалуацији критеријума од стране доносилаца одлука (Zavadskas et al., 2014). Вишекритеријумско одлучивање је тако осмишљено да омогући издвајање најповољније алтернативе, да изврши класификовање алтернатива у мањи број категорија те да рангира наведене алтернативе у складу са субјективним захтевима (Mardani et al., 2015).

Не постоји јединствена методологија која може олакшати и довести до изналажења најадекватнијих решења у различитим условима и код различитих типова проблема. Из тог разлога су предложене различите методе одлучивања које могу довести до оптималног

решења у различитим случајевима (Fuzzy AHP, Fuzzy DEMATEL и Fuzzy TOPSIS). Fuzzy скупови могу да се примењују глобално у најразличитијим сферама у друштву и привреди. Предност Fuzzy приступа одлучивања према неким другим приступима, јесте да је је лак и доступан за коришћење, ослања се на могућа претходна: искуства и правила, разне интуиције доносиоца одлука, већ описне изразе и хеуристике, а да чак није ни неопходан модел неког физичког системског процеса, већ само теоријски системски модел одлучивања. Fuzzy начин решавања пословних проблема при одлучивању омогућава да се лингвистичке вредности преведу у нумеричке, тј. да се субјективне оцене неког експерта који доноси одлуку, могу лакше размотрити, као и његови лични конфликтни интереси. Fuzzy теорија заправо делује тако што је посредник између спољашњег света (који је недовољно прецизан) израженог лингвистички и математичког представљања унутар неког пословног система (Chan et al., 2003). Fuzzy модели су се показали као добар степен у слагању резултата у односу на пословне одлуке које доносе менаџери, а уједно су и разумљиви, применљиви и адекватни (Вукадиновић, 1997).

Емпиријски део истраживања - састоји се из два подпоглавља: први и други део упитника. Испитаници су били савесни и одговорили су на постављене тврдње својом вољом у периоду од 01.09.2021. до 31.12.2021. године. Укупан број испитаника који је одговорио на Упитник је 132, а број експерата 10.

„Први део емпиријског истраживања“ - односи се на анализу основних показатеља структуре узорка испитаника са аспекта типичних карактеристика и то: табеларно, графички и текстуално. Анализа профила испитаника, дескриптивне статистике, кростабулација података и корелациона и регресиона анализа, вршила се из података добијених из првог дела Упитника, а који се односио на: Ниво квалитета елемената кризног менаџмента и Ниво фактора који утичу на настанак и исход кризе и ризика. У овом делу емпиријског истраживања утврђивало се да ли не постоји статистичка значајна разлика између нивоа одлучивања (*виши и средњи или нижи и ниво руководства*) у ставу према: кризи и ризицима као редовним појавама у организацијама, томе да свака организација треба да има план кризног менаџмента, реакцији на ризичне ситуације које су настале у организацији, обуци запослених и менаџмента за ризике и кризне ситуације, стварању тима за кризне ситуације, потреби за обуком за кризне ситуације, документима и протоколима важним у случају настанка кризе, начину организације и одлучивања како би се отклонили услови за поновни настанак кризе, опоравку организације, ако настане кризна ситуација, систему информисања пре настанка кризне ситуације, висини протока информација између запослених и руководства, висини протока информација између руководства и спољних чинилаца, спремности руководства организације да одговори на појаву кризе и тачности извора информације о кризној ситуацији. Такође, у овом делу емпиријских истраживања доказивала се хипотеза H_0 да: Ниво фактора који утичу на настанак и исход кризе и ризика, не утичу Ниво квалитета елемената кризног менаџмента.

„Други део емпиријског истраживања“ - односи се на анализу дескриптивне статистике, корелационе и регресионе анализе, вишеструких корелационих и регресионих анализа и то: табеларно, графички и текстуално, заједно са Fuzzy AHP, Fuzzy DEMATEL Fuzzy TOPSIS методама, а које се односе на: Ниво пословних одлука, Ниво мера, Ниво колективне одговорности, Ниво личне одговорности, Ниво институција и Ниво пословних

ризика.

У овом делу емпиријског истраживања доказивале се хипотезе H_0 да:

1. Ниво пословних одлука, не утиче на Ниво пословних ризика.
2. Ниво мера, не утиче на Ниво пословних ризика.
3. Ниво колективне одговорности, не утиче на Ниво пословних ризика.
4. Ниво личне одговорности, не утиче на Ниво пословних ризика.
5. Ниво институција, не утиче на Ниво пословних ризика.
6. Нивои пословних одлука, мера, колективне одговорности, личне одговорности и институција, утичу на Ниво пословног ризика.

Такође, у овом делу емпиријских истраживања вршила се компарација критеријума: „Пословне одлуке“, „Мере“, „Колективна одговорност“, „Лична одговорност“, „Институције“ од стране 10 експерата и вршила се евалуација вредности на основу примене метода: Fuzzy ANP, Fuzzy DEMATEL и Fuzzy TOPSIS.

VI ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Први део емпиријског истраживања доноси нам анализу основних показатеља структуре узорка испитаника са аспекта типичних карактеристика: табеларно, графички и текстуално. Анализа профила испитаника, дескриптивне статистике, кростабулација података и корелациона и регресиона анализа дају нам следеће закључке:

1. највише је било испитаника од 50 до 249 запослених 51,51%, чија се предузећа баве одбраном 21,29%, међународном нивоу пословања 34,09%, у којима има сектор за бављење кризама, ризицима и ванредним ситуацијама 63,63% и имају особу задужену за доношење одлука у условима повећаног ризика пословања 66,66%, од укупно 132 испитаника.
2. најмање испитаника је до 9 запослених 9,09%, чија је област рада локална самоуправа 6,81%, на локалном нивоу пословања 16,67%, који нису сигурни да у својим предузећима имају сектор који се бави кризама, ризицима и ванредним ситуацијама 3,03% и који нису сигурни да у својим организацијама имају особу која је задужена за доношење одлука у условима повећаног ризика пословања 8,33%, од укупно 132 испитаника.

Може се закључити да не постоји статистичка значајна разлика између нивоа одлучивања (виши и средњи или нижи и ниво руководства) у ставу према:

3. кризи и ризицима као редовним појавама у организацијама,
4. томе да свака организација треба да има план кризног менаџмента,
5. реакцији на ризичне ситуације које су настале у организацији,
6. обуци запослених и менаџмента за ризике и кризне ситуације,
7. стварању тима за кризне ситуације,

8. потреби за обуком за кризне ситуације,
9. документима и протоколима важним у случају настанка кризе,
10. начину организације и одлучивања како би се отклонили услови за поновни настанак кризе,
11. опоравку организације, ако настане кризна ситуација,
12. систему информисања пре настанка кризне ситуације,
13. висини протока информација између запослених и руководства,
14. висини протока информација између руководства и спољних чинилаца,
15. спремности руководства организације да одговори на појаву кризе, и
16. тачности извора информације о кризној ситуацији.

У овом делу истраживања одбачена је хипотеза H_0 и усвојена је алтернативна H_a да: Ниво фактора који утичу на настанак и исход кризе и ризика, утичу Ниво квалитета елемената кризног менаџмента. Закључак је да како расте Ниво фактора који утичу на настанак и исход кризе и ризика, тако и јако расте и Ниво квалитета елемената кризног менаџмента.

Други део емпиријског истраживања односи се на анализу дескриптивне статистике, корелационе и регресионе анализе, вишеструких корелационих и регресионих анализа и то: табеларно, графички и текстуално, заједно са Fuzzy AHP, Fuzzy DEMATEL Fuzzy TOPSIS методама, а које се односе на: Ниво пословних одлука, Ниво мера, Ниво колективне одговорности, Ниво личне одговорности, Ниво институција и Ниво пословних ризика.

У овом делу истраживања одбачене су хипотезе H_0 и усвојене алтернативне H_a да:

17. Ниво пословних одлука, утиче на Ниво пословних ризика. Закључак је да како расте Ниво пословних одлука, тако и јако расте и Ниво пословних ризика.
18. Ниво мера, утиче на Ниво пословних ризика. Закључак је да како расте Ниво мера, тако релативно слабо расте и Ниво пословних ризика.
19. Ниво ниво колективне одговорности, утиче на Ниво пословних ризика. Закључак је да како расте Ниво колективне одговорности, тако релативно слабо расте и Ниво пословних ризика.
20. Ниво личне одговорности, утиче на Ниво пословних ризика. Закључак је да како расте Ниво личне одговорности, тако средње јако расте и Ниво пословних ризика.
21. Ниво институција, утиче на Ниво пословних ризика. Закључак је да како расте Ниво институција, тако незнатно расте и Ниво пословних ризика.
22. Нивои пословних одлука, мера, колективне одговорности, личне одговорности и институција, утичу на Ниво пословног ризика. Може се закључити да како расту Нивои пословних одлука, мера, колективне одговорности, личне одговорности и институција, тако јако расте и Ниво пословног ризика.
23. Нивои пословних одлука, мера, колективне и личне одговорности, утичу на Ниво пословног ризика. Може се закључити да како расту Нивои пословних одлука, мера, колективне и личне одговорности, тако јако расте и Ниво пословног ризика.

Извршеном компаративном анализом мишљења 10 експерата и применом методе Fuzzy АНР, методе Fuzzy DEMATEL и методе Fuzzy TOPSIS, вршила се евалуација вредности на основу дефинисаних критеријума по следећем рангу: „Пословне одлуке“ је најважнији, а потом следи елемент модела „Мере“, следи елемент модела „Колективна одговорност“, затим елемент модела „Лична одговорност“ и на крају елемент модела „Институције“.

Из овога може се закључити да су све три Fuzzy методе погодне за решавање проблема одлучивања у ризицима и кризним ситуацијама и анализу нивоа пословних ризика у организацијама.

VII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Кандидат је на квалитетан и професионалан начин приступио теоријској анализи на основу чега је изнео професионалне закључке и своја лична виђења. Актуелност овог истраживања потврђује коришћење великог броја референци - библиографских јединица које је кандидат користио у својој теоријској анализи и обради у докторској дисертацији. Преко 132 наведених референци - библиографских јединица дају потврду да је кандидат приказао владајућа схватања и ставове из предметне материје коју је обрађивао. Свеобухватни концепт и приступ приликом израде докторске дисертације указује на то да је кандидат дуже време посветио проблему предмета истраживања, што и показује логичан след и распоред поглавља са припадајућим потпоглављима. Текст је написан на научни и академски начин уз поштовање свих етичких норми и стандарда за овакву врсту научних радова. У теоријско-методолошким оквирима рада, кандидат је прецизно формулисао: проблем истраживања, предмет истраживања, задатке и циљеве истраживања, хипотезе истраживања, технике и индикаторе истраживања, методологију истраживања и допринос истраживања, што је било од великог значаја за правилно извођење јасних закључака током теоријско-емпиријске обраде.

Примењена методологија и коректно постављени теоријски оквири на почетку истраживања, као и спроведено емпиријско истраживање, довели су до нових научних спознаја, која су изражене преко постављених комплексних (али и разумљивих) математичких апарата и изведених хипотеза истраживања.

VIII КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

1. Да ли је докторска дисертација/докторски уметнички пројекат написан у складу са образложењем наведеним у пријави теме

Докторска дисертација под називом **“Одлучивање у условима повећаног ризика”** кандидата Славише Аћимовића, написана је у складу са образложењем наведеним у пријави теме докторске дисертације.

2. Да ли докторска дисертација/докторски уметнички пројекат садржи све битне елементе

Докторска дисертација под називом **“Одлучивање у условима повећаног ризика”** кандидата Славише Аћимовића садржи све битне елементе карактеристичне за овакву врсту рада и у складу је са важећим стандардима.

По чему је докторска дисертација/докторски уметнички пројекат оригиналан допринос науци, односно уметности

Светска криза изазвана пандемијом CORONA вирусом много је утицала на глобални сектор привреде, свуда. Иако криза још увек траје нити јој се крај надзире, не може да се очекује брз опоравак светске привреде и враћање у претходно „нормално“ стање. Нарочито на прагу нове светске политичке кризе која је изазвана додатном војном операцијом Руске федерације према Украјини и изразитом појавом нацизма у ЕУ и отвореним провокацијама земаља НАТО-а према Кини, Сирији, Ирану, долази до изражаја и недостатак виталних природних ресурса који су угрожени, од хране, преко недостатка природног гаса и нафте, до куповних навика, производње, начина путовања или пословања, све се турбулентно и глобално мења. Све ово изузетно утиче на функционисање глобалне привреде у будућности. Владе скоро свих земаља активно подржавају своје пословне секторе, иако је ниво њиховог утицаја значајно неизванстан на будуће функционисање. Државе као и организације нису биле довољно спремне на новонастале политичке и привредне ситуације, јер до сада се нису дешавале такве глобалне и утицајне ситуације. Због тога је управљање кризним и ризичним ситуацијама и одлучивање у истим, веома важно, а што се и доказало у истраживању ове дисертације.

У овом тренутку у којем се наука налази „одлучивање у условима повећаног ризика“ јесте веома важно како за организације тако и за државе, а биће и у будућности. Кризе и ризици су постали неизбежна појава у организацијама, примена квалитетних стандарда и планова кризног менаџмента омогућава организацијама да се исти или држе под контролом, или предвиде, или ублаже или покушају да се анулирају. Обука запослених и менаџмент тима за ризике и кризне ситуације је обавезна за све организације. Документа, протоколи су веома важни приликом одлучивања у случају настанке кризе и ризичних ситуација. Спремност руководства и адекватан систем информација у организацијама утиче на тачност истих о кризи и ризичној ситуацији. Истраживањем је доказано и јесте велики допринос да Ниво фактора који утичу на настанак и исход кризе и ризика значајно утиче на ниво квалитета елемената кризног менаџмента. Све наведено истиче и допринос ове дисертације.

Докторска дисертација је указала и на могуће потенцијале постављених основних и

изведених теоријских модела и њиховој практичној примени у организацијама. Поузданост донесених одлука као и резултати евалуације расположивих критеријума у било којој области пословања, је већа уколико се исте заснивају на примени адекватних вишекритеријумских метода одлучивања, као што су: Fuzzy АНР, методе Fuzzy DEMATEL и методе Fuzzy TOPSIS. Наведено истраживање, резултати истраживања и докторска дисертација у целини дају укупни допринос који је вредан пажње научне и стручне јавности.

4. Недостаци докторске дисертације/докторског уметничког пројекта и њихов утицај на резултат истраживања

Комисија није уочила никакве недостатке у разматраној докторској дисертацији, а који би могли имати негативан утицај на резултате истраживања.

IX ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене докторске дисертације/докторског уметничког пројекта, комисија предлаже:

Комисија за оцену докторске дисертације Славише Аћимовића, под називом **“Одлучивање у условима повећаног ризика”**, сматра да задовољава све битне захтеве који се постављају за докторску дисертацију. Такође, Комисија оцењује да је предметна докторска дисертација урађена према одобреној пријави и да је оригинално и самостално научно дело, те сматра да су се стекли услови за њену јавну одбрану.

На основу претходно изнетог и укупне оцене разматране докторске дисертације, Комисија предлаже да се докторска дисертација прихвати, а кандидату одобри јавна одбрана.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. др Оливер Момчиловић – председник

Проф. др Модраг Брзаковић - ментор

Проф. др Дарјан Карабашевић - члан

Проф. др Александра Федајев - члан

Доц. др Светлана Марковић - члан

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.